

The role of the Ombudsman institution in promoting and protecting the rights of vulnerable people and the rule of law

บทบาทขององค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินในการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิของกลุ่มคนเปราะบางและหลักนิติธรรม¹

Matthew Rowe²

แมทธิว โรว³

Ombudsman Western Australia⁴

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย⁵

Email: matthew.rowe@ombudsman.wa.gov.au

Abstract

This article explores the role of of the rule of law in the protection of the Ombudsman as an arbiter marginalised or vulnerable peoples.

¹ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับความอนุเคราะห์บทความวิชาการนี้จากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (The Ombudsman Western Australia) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับระบบผู้ตรวจการแผ่นดิน อันเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการแบ่งปันและการแลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงาน นโยบายและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนระหว่างคู่ภาคีตามบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือระดับทวิภาคีระหว่างผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งราชอาณาจักรไทยและกรรมการของรัฐสภาเพื่อการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนทางปกครองแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (The Parliamentary Commissioner for Administrative Investigations) หรือ ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (The Ombudsman Western Australia) บทความนี้เขียนขึ้นเป็นภาษาอังกฤษและได้รับการแปลเป็นภาษาไทย โดยสำนักวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

² Senior Project and Executive Services Officer

³ เจ้าหน้าที่บริการผู้บริหารและโครงการอาวุโส

⁴ Level 2 Albert Facey House 469 Wellington Street PERTH WA 6000

⁵ อาคารอัลเบิร์ต เฟซีย์ เฮาส์ ชั้น 2 เลขที่ 469 ถนนเวลลิงตัน เพิร์ท, รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย 6000 เครือรัฐออสเตรเลีย

For some jurisdictions, such a role expands from a ‘classical’ function, appointed to oversee the functions of the executive, through the making of recommendations to improve administrative practices, to incorporate fundamental functions in the promotion and protection of the interests of marginalised groups, through the inspection of public institutions, including places of immigration detention and incarceration. In Australia, the Commonwealth Ombudsman has a role in providing oversight of the administration of national immigration functions, including

as National Preventive Mechanism (NPM) in the fulfilment of Australia’s international obligations under the Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT). In Western Australia, the Office of the Inspector of Custodial Services (OICS) and the Western Australian Ombudsman (Parliamentary Commissioner for Administrative Investigations) have been appointed as agencies for inspecting and monitoring places of detention in assuming the implementation of OPCAT.

Introduction: The Ombudsman and the rule of law

The integrity of an Ombudsman office is founded on actual and perceived independence essential for balanced officiation and mediation. The review of public administrative procedure and fairness satisfies and exemplifies the concept of the rule of law, in its broadest sense referring to equality before the law, the application of known rules consistently and fairly without whim or caprice and the supremacy of the law in the exercise of government decision-making. Administrative oversight aims to provide

a transparent examination of the decisions of the executive, as the branch of government responsible for public administration. As an arbiter of adequacy and fairness in, and of the scope of, administrative decision-making, the role of the Ombudsman extends beyond the resolution of adverse outcomes to a valuable role in upholding the perception of accountability and competence in public administration.

As such, administrative decision-making in common law countries is held accountable to the principles of natural justice, or procedural fairness, principles

formulated to impart fairness to adjudication and mediation, principally an absence of bias in judgment (*nemo iudex in causa sua*) and allowing the opportunity for defence (*audi alteram partem*). More recently, the office has incorporated an expanded mandate in the oversight of government decision-making, as an inspector of public institutions, including places of detention, or to investigate compliance with national or international human rights obligations. This article explores how such a mandate extends the traditional functions of the Ombudsman in Australia, as an institution enabling the rule of law, in promoting inclusivity by recognising the experiences of certain peoples as important to promoting the perception of fairness, in promoting the universal standards of dignity recognised by international obligations, and as a preventive means to support peoples vulnerable to government decision-making.

Dignity in complaint resolution

Recognition of the dignity of the complainant is crucial to communicating expectations in the resolution of grievances and to imparting a perception of fairness. The NSW Ombudsman's

practice manual for managing complainant conduct identifies a right to dignity, as an innate 'birthright', that is, universal in comparison to dignity accorded by reputation, that is due respect (NSW Ombudsman, 2009; Hicks, 2011; Wheeler, 2017; Fukuyama, 2018):

Complainants who feel they have not been respected or taken seriously can become focused on a quest for vindication, retribution or revenge. Many entrenched disputes and unresolved conflicts can be traced back to an initial real or perceived violation of a person's dignity or sense of identity. (NSW Ombudsman, 2021)

Inclusivity requires more than fairness and extends to the perception of fairness. Mediation without respect to inherent dignity implies a lack of value or worth to that identity, and thereby to the worth of a claim or defence. Perception of the worth of identity rapidly informs judgment of an individual's motivations and sincerity. Inclusivity communicates an authentic acceptance, whether as an individual or as a member of a group. The corollary of not accepting a person's identity, and sense of self-worth, is a challenge to

a person's sense of injustice, that beliefs or allegations are not to be trusted, that the person thereby has a diminished ability to provide a defence. If a sense of self-worth is devalued in mediation, a sense of trust is devalued, alongside the need to be believed as a valued defence against a fear of arbitrariness. Inclusivity recognises the validity of a person's lived experience, which may not be a shared experience (Hoerger, 2016).

Alternatively, in contrast to an expectation of a level of recognition and understanding of the lived experiences of the individual, mediation in conflict resolution could be seen to require only the absence of disrespect, as embodied in bias, discrimination, indifference or arbitrariness, or the exercise of procedural fairness, which would otherwise provoke a sense of fear and mistrust.⁶

Vulnerable and Marginalised groups

The expansion of the rule of law to the enshrined protection of marginalised groups is historically paralleled in the expansion of enfranchisement,

the number and type of which have increasingly consolidated and networked in recent years through transnational communications technology. State administration developed, enacted, and implemented in recognition of the vulnerable and marginalised, but without consultation, has historically resulted in disempowerment and discrimination.

There are two groups at the frontier of considerations of legal entitlement defined by geography and jurisdiction; people of different legal or cultural backgrounds to a jurisdiction (including immigrants, asylum-seekers, refugees, diplomats, and travellers) or people impacted by internal displacement (for example, through invasion, colonisation, settlement, or dispossession). Jurisdictional conflicts involving both migrants and the indigenous against the prevailing legal order have come to invoke both universal and specific rights, and consideration of the standard of treatment by which an individual is expected to be entitled irrespective of jurisdiction.

⁶ A freedom from fear, although enshrined in the Preamble to the Universal Declaration of Human Rights in the context of freedom from armed aggression, is one of the fundamental freedoms instrumental to the drafting of that charter.

The rights of both groups from the viewpoint of a culture, legal code, or jurisdiction, most significantly impacted by immigration detention and incarceration, respectively, provide the most salient examples when considering legal entitlements specifically granted to people at risk of or with lived or historic experience of marginalisation. In the case of refugees, such rights are applied because of an individual's circumstances, and fear of persecution, or because of an individual belonging to a marginalised group.

Migrants, asylum-seekers and refugees

A human rights-based approach to the administration of immigration and asylum control, as a legacy of violations committed by states in World War II, partitions people considered to be seeking residence or citizenship in circumstances that are voluntary, uncoerced, or travelling under economic motives, and asylum-seekers, where there arises an obligation to not return or detain people who in their circumstances 'face a real risk of violation of certain human rights under the United Nations International Covenant on Civil and

Political Rights [(ICCPR)], the Convention against Torture [(CAT)], or the Convention on the Rights of the Child [(CRC)]' (Australian Human Rights Commission). The right not to be arbitrarily detained is itself enshrined in Article Nine of the Universal Declaration of Human Rights (UDHR): 'No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile' (United Nations, 1948).

The right to seek political asylum was enshrined in the 1948 UDHR. Article 14 provides for a 'right of political asylum' ('Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution') and Article 15 provides for a 'right to nationality' ('Everyone has a right to a nationality').

The 1951 UN Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention) defines refugees as non-nationals 'persecuted for reasons of race, religion, nationality, [or] membership of a particular social group or political opinion' (UNHCR, 1951). Refugees are defined in Article 1(2) of the Refugee Convention in terms of being either unable or unwilling to retain nationality due to a fear of persecution (implicating the principle of *non-refoulement*, or a prohibition on

returning a refugee to persecution in their country of origin). Article 31 of the Refugee Convention also prohibits the imposition of penalties on people seeking asylum in good faith.

The Commonwealth Ombudsman⁷ has the role of providing oversight of ‘the immigration functions of the Department of Home Affairs’ (Commonwealth Ombudsman, 2022). The office of the Commonwealth Ombudsman was established in the same decade as the Western Australian Ombudsman, concurrent with the formation of multiple administrative tribunals in Australia,⁸ in the context of the emergence of quasi-judicial agencies providing oversight of multiple aspects of public administration. The Commonwealth Ombudsman’s current responsibilities in relation to the oversight of immigration functions include:

- Investigating complaints relating to ‘administrative actions taken by the Department of Home Affairs or the Australian Border Force’, including issues relating to ‘visa and citizenship

processing delays’, ‘detention issues’, and ‘customs-related issues’, as well as the investigation of systemic issues. For example, in 2011, the Commonwealth Ombudsman announced an investigation into suicide and self-harm in Australian immigration detention facilities in response to ‘concerns about the impact of long-term detention on the ongoing mental health of detainees’ (Commonwealth Ombudsman, 2011; Commonwealth Ombudsman, 2013);

- Monitoring places of immigrant detention as a National Preventive Mechanism (NPM) as part of the fulfilment of Australia’s international obligations under the United Nations Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT) (Commonwealth Ombudsman, 2021). In relation to this role, one that extends beyond the investigation of complaints to the protection of marginalised groups, the office of the Commonwealth Ombudsman has recently stated: ‘The cornerstone to the Office’s oversight functions is

⁷ Created by the *Ombudsman Act 1976*, <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00224>>.

⁸ Including the Administrative Appeals Tribunal (AAT), created by the *Administrative Appeals Tribunal Act 1975*, <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00107>>.

to ensure the actions of agencies are fair and reasonable... While the investigation of complaints has been the traditional role of the Office, over the years Government has given our Office additional responsibilities towards the vulnerable and the disadvantaged. This includes oversight of law enforcement agencies' use of covert powers; assisting historic victims of abuse in the Defence Force; and considering the circumstances of people detained long-term in immigration facilities' (Vonethethoff, 2022);

- Assess the 'appropriateness of detention arrangements' for people who have been detained for at least two years;⁹ and
- Observe instances in which a person was detained and released on the basis of being found not to be unlawful.

The Australian Human Rights Commission (AHRC) also reports on the conditions of migrants in detention, in Human Rights and Equal Opportunity Commission (HREOC) reports (Australian Human Rights Commission, 2022),

in response to complaints 'made in writing... alleging that [an] act or practice is inconsistent with or contrary to any human right'.¹⁰

Human Rights and Aboriginal Australians

Some Australian states and territories have, more recently, introduced specific human rights legislation, principally concerned with the protection of civil and political rights. Victoria introduced the *Charter of Human Rights and Responsibilities Act 2006*, protecting 21 fundamental human rights, and Queensland has introduced the *Queensland Human Rights Act 2019* (effective 1 January 2020). The latter of these provides for the protection of cultural and indigenous rights on the basis of lived experience of marginalisation or common identity. Similar in language to Article 27 of the ICCPR, the Queensland Act states:

All persons with a particular cultural, religious, racial or linguistic background must not be denied

⁹ Under sections 486L, 486N, 486O of the *Migration Act 1958*, <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00384>>.

¹⁰ Under section 20(1)(b) of the *Human Rights and Equal Opportunity Commission Act 1986*, <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2006C00094>>.

*the right, in community with other persons of that background, to enjoy their culture, to declare and practise their religion and to use their language.*¹¹ [emphasis added]

The Queensland Human Rights Commission (QHRC) handles human rights complaints, which may also be made simultaneously to both the Queensland Ombudsman and the QHRC, although the Ombudsman will not consider a response to a complaint under the Queensland *Ombudsman Act 2001* until the QHRC has finished its investigation. The Ombudsman may also refer a complaint to the QHRC if the Ombudsman considers the complaint to be a human rights complaint (Section 66(1)(a)). Similarly, the QHRC may refer a complaint to the Queensland Ombudsman (s.73(1)).

For example, Aboriginal people continue to experience disproportionately high rates of mental health issues, including hospitalisation for intentional self-harm, and chronic disease, including ‘cancer, cardiovascular disease, respiratory diseases, diabetes and kidney disease’. Although there have

been some improvements in health outcomes and access to and use of medical care, including immunisation (Australian Institute of Health and Welfare, 2020), other health performance outcomes have worsened. For the period from 2004-5 to 2016-17, rates of hospitalisation for mental health issues increased by 76% for females and 55% for males (Australian Institute of Health and Welfare, 2020).

Ratification of the Optional Protocol to the Convention Against Torture (OPCAT)

On 21 December 2017, Australia ratified, that is, gave formal consent to agree to the implementation of the Optional Protocol to the Convention Against Torture (OPCAT). As an extension to the Convention Against Torture (CAT), OPCAT intended to act as a preventive measure against the violations of rights recognised under the CAT.

In its preparation for its role as coordinator of the national implementation of OPCAT, the Australian Commonwealth Ombudsman identified 55 ‘existing Commonwealth, state and

¹¹ Section 27, *Queensland Human Rights Act 2019*, <<https://www.legislation.qld.gov.au/view/whole/html/asmade/act-2019-005>>.

territory inspection and oversight bodies', which includes, the Australian Human Rights Commission (AHRC), an A-status National Human Rights Institution (NHRI) (Commonwealth Ombudsman, 2019). Preparation by the Commonwealth Ombudsman has also been informed by consideration of the practical experience of other countries, including New Zealand and the United Kingdom, balanced by a consideration of circumstances specific to Australia, including geographic and demographic, federal structure and of the experiences of people in places of detention.

The Commonwealth Ombudsman identified five statutory authorities in Western Australia that provide oversight of places of detention in an inspectorate capacity, including the provision of reports on those inspections and recommendations. Through consultation with state and territory agencies, the Commonwealth Ombudsman also identified the total number of facilities existing within each state or territory, limited to those where a detainee may be held for more than 24 hours (Commonwealth Ombudsman, 2019).

The five Western Australian authorities included:

- The Western Australian Ombudsman (Parliamentary Commissioner for Administrative Investigations) (established in 1972), with a broad jurisdictional mandate across the whole of the public sector, including inspectorate powers. Staff of the office who visit places of detention include a Principal Aboriginal Liaison Officer to enable culturally appropriate and respectful communication;¹²
- The Office of the Inspector of Custodial Services (OICS) (established in 2000), which inspects and reports on every prison (of which there are 21), court custody centre, on the Banksia Hill Juvenile Detention Centre, in Western Australia, as well as lock-ups as prescribed by the legislation (of which there are 26) (Office of the Inspector of Custodial Services, 2022);¹³ exercising an operation considered closely exemplary to a model OPCAT NPM inspectorate; and
- Three authorities provided with the capacity of inspecting mental health facilities in Western Australia:

¹² Under the *Parliamentary Commissioner Act 1971* (WA) Part 3, Division 3.

¹³ Under sections 19 and 28 of the *Inspector of Custodial Services Act 2003* (WA) and section five of the *Court Security and Custodial Services Regulations 1999*.

◦ The Mental Health Advocacy Service (established as the Council of Official Visitors in 1996) ‘supporting people who are receiving or referred for involuntary mental health treatment’ and with the capacity to inspect ‘any part of a mental health service’;¹⁴

◦ The Office of the Chief Psychiatrist (established 2015), ‘responsible for the treatment and care’ of all patients receiving medical health services (Chief Psychiatrist of Western Australia, 2022); and

◦ The Chief Advocate for the Bennett Brook Disability Justice Centre (established 2015), which provides ‘secure accommodation facilities to house people that have been charged with an offense and have an intellectual and cognitive disability’ (WA Government, 2022).

Other considered authorities that were deemed not to have an inspectorate role included the Commissioner of Children and Young People, which has a monitoring and advocacy capacity (Commissioner for Children and Young

People, 2022), the WA Department of Justice Aboriginal Visitor Scheme, and the Health and Disability Services Complaints Office (HADSCO),¹⁵ which investigates complaints relating to health services, including services in places of detention, although the authority reports to the executive and does not have an inspectorate capacity (Commonwealth Ombudsman, 2019).

Furthermore, there are three facilities in Western Australia identified as places of detention under the jurisdiction of the Commonwealth Ombudsman, as coordinating and federal NPM; two of these are immigration detention facilities (of 12 in total in Australia), being Christmas Island and Perth Immigration Detention Centre, and one is a military detention facility (also of 12 in total in Australia).

In 2019, the Inspector of Custodial Services was appointed as NPM for the inspection of ‘justice-related facilities including police holding cells’ and the Western Australian Ombudsman as NPM for the inspection of ‘mental health

¹⁴ Under the *Mental Health Act 2014* (WA), Part 20, s. 359(1)(b), <https://www.legislation.wa.gov.au/legislation/statutes.nsf/law_a147019.html>.

¹⁵ Under the *Health and Disability Services (Complaints) Act 1995* (WA), <https://www.legislation.wa.gov.au/legislation/statutes.nsf/main_mrtitle_415_homepage.html>.

and other secure facilities'.¹⁶ The latter include 24 mental health facilities where a person may be detained, including facilities in community, residential, and admitted care. While the Western Australian Ombudsman has a jurisdiction that encompasses both types of facilities, as well as many others that might be included within a broader definition of 'places of detention'. The Victorian Ombudsman tabled a report in 2017 of an inspection into a women's prison, which was completed in the model of an OPCAT-inspection (Victorian Ombudsman, 2017).

Concluding remarks

The expansion of the functions of the office as an institution of the rule of law to the protection of marginalised and vulnerable groups parallels the expansion of the concept of rights

from those of individuals to those of groups. Both displaced and indigenous people are at the forefront of considerations of the rights of peoples. This article has explored some of the current and emergent responsibilities, as entrusted to the institution of the Ombudsman, in recognising individual and group rights enshrined in international law. The implementation of OPCAT in monitoring places of detention across Australia affords a further opportunity to promote and protect the rights of groups. Recognising the lived experiences of marginalised peoples not only serves to ensure compliance with national and international rights obligations but is increasingly essential to the perception of fairness in inclusive approaches to inspection, monitoring, and complaint investigation. □

¹⁶ Note: Defined as 'closed facilities or units where people may be involuntarily detained for mental health assessment or treatment'.

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์บทบาทของผู้ตรวจการแผ่นดินในฐานะผู้ตัดสินตามหลักนิติธรรมในการคุ้มครองกลุ่มคนชายขอบหรือกลุ่มคนเปราะบาง เขตอำนาจบางส่วนของผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับการขยายบทบาทหน้าที่จากการเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินแบบ “ดั้งเดิม” ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารผ่านการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รวมถึงหน้าที่พื้นฐานในการส่งเสริมและคุ้มครองผลประโยชน์ของกลุ่มคนชายขอบผ่านการตรวจสอบหน่วยงานของรัฐ และสถานกักตัวคนเข้าเมือง และสถานกักขังในออสเตรเลีย ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียมีบทบาทในการกำกับดูแลการบริหารงานตรวจคนเข้าเมืองของประเทศ รวมถึงกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติ (National Preventive Mechanism: NPM) เพื่อการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของออสเตรเลีย ภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการกระทำอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment: OPCAT) ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย สำนักงานตรวจสอบการคุมขัง (Office of the Inspector of Custodial Services: OICS) และผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐ

เวสเทิร์นออสเตรเลีย (กรรมาธิการของรัฐสภาเพื่อการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนทางปกครองแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) ถูกแต่งตั้งให้เป็นหน่วยงานสำหรับตรวจสอบและติดตามสถานกักขังในการดำเนินการตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT)

บทนำ: ผู้ตรวจการแผ่นดินและหลักนิติธรรม

คุณภาพขององค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินตั้งอยู่บนหลักการของความเป็นอิสระที่แท้จริงขององค์กรที่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไป ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อสมดุลในการปฏิบัติหน้าที่และการทำหน้าที่ใกล้เคียง การตรวจสอบขั้นตอนการปฏิบัติราชการทางปกครองและการพิจารณาความเป็นธรรมเป็นการสานต่อและเป็นภาพตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของแนวคิดเรื่องหลักนิติธรรมในความหมายอย่างกว้างที่สุด อันหมายถึง ความเสมอภาคทางกฎหมายที่มีการใช้บังคับกฎหมายที่ทราบโดยทั่วไปอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดยปราศจากเจตนาหรือการกระทำตามอำเภอใจ รวมถึงการยึดถือกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการใช้อำนาจตัดสินใจของรัฐบาล การกำกับดูแลการบริหารราชการทางปกครองมุ่งเน้นที่การตรวจสอบการใช้อำนาจตัดสินใจของฝ่ายบริหารอย่างโปร่งใส ซึ่งเป็นหน้าที่ด้านหนึ่งของรัฐบาลที่รับผิดชอบการบริหารราชการแผ่นดิน บทบาทของผู้ตรวจการแผ่นดินในฐานะที่เป็นผู้ตัดสิน

ซึ่งขาดความเพียงพอและความเป็นธรรมในการใช้อำนาจทางปกครองได้ขยายขอบเขตไปมากกว่าการแก้ไขผลลัพธ์อันไม่พึงประสงค์สู่บทบาทอันทรงคุณค่าเพื่อดำรงไว้ซึ่งการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน

ดังนั้น การใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายจารีตประเพณีของประเทศต้องยึดหลักความยุติธรรมตามธรรมชาติ (Natural justice) ความเป็นธรรมตามขั้นตอนและกระบวนการ (Procedural fairness) รวมถึงหลักการที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาความเป็นธรรมในการตัดสินใจและไกล่เกลี่ย อันได้แก่ หลักการสำคัญ เช่น บุคคลใด ๆ ไม่ควรเป็นผู้ตัดสินคดีของตนเอง (nemo iudex in causa sua) และหลักการรับฟังคู่กรณีทุกฝ่าย (audi alteram partem) เมื่อไม่นานมานี้ สำนักงานได้รวมอำนาจหน้าที่ที่ได้รับเพิ่มเติมในการกำกับดูแลการตัดสินใจของรัฐบาลเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรตรวจสอบหน่วยงานของรัฐซึ่งรวมถึงการตรวจสอบสถานกักขัง หรือการตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระดับชาติหรือระหว่างประเทศ บทความนี้จึงเป็นการวิเคราะห์การขยายขอบเขตบทบาทหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินเครือรัฐออสเตรเลียจากแบบดั้งเดิม ในฐานะสถาบันที่มีบทบาทในการส่งเสริมหลักนิติธรรมในการส่งเสริมการรวบรวมประสบการณ์ของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสนับสนุนการตระหนักถึงความเป็นธรรมการส่งเสริมมาตรฐานสากลของศักดิ์ศรีที่เป็นที่ยอมรับตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เพื่อเป็น

แนวทางในการปกป้องคุ้มครองและสนับสนุนกลุ่มคนเปราะบางต่อการตัดสินใจของรัฐบาล

เรื่องของเกียรติและศักดิ์ศรีกับการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน

การตระหนักในเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ร้องเรียนเป็นเรื่องสำคัญต่อความคาดหวังในการสื่อสารเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ร้องเรียน และเป็นการสื่อให้เห็นถึงความตระหนักถึงความเป็นธรรม ทั้งนี้ ในคู่มือการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์สำหรับการจัดการความประพฤติของผู้ร้องเรียนได้ระบุไว้ว่า สิทธิในการมีเกียรติและศักดิ์ศรี เป็น “สิทธิที่ติดตัวมาแต่กำเนิด” ซึ่งถือเป็นเรื่องที่มีความเป็นสากลเมื่อเปรียบเทียบกับเกียรติยศศักดิ์ที่เกิดขึ้นจากการมีชื่อเสียงหรือการได้รับการนับหน้าถือตา หรือเรียกได้ว่าเป็นการได้รับความเคารพอย่างเหมาะสมตามสมควร (NSW Ombudsman, 2009; Hicks, 2011; Wheeler, 2017; Fukuyama, 2018):

ผู้ร้องเรียนที่รู้สึกว่าคุณไม่ได้รับความเคารพหรือไม่ได้รับความใส่ใจอย่างจริงจัง อาจนำพาตัวเองไปสู่ความพยายาม คิดหาวิธีการแก้แค้น การเอาคืนเพื่อทวงความยุติธรรมหรือการล้างแค้น ซึ่งที่ผ่านมา มักพบว่าหากสืบย้อนไปในข้อพิพาทที่ฝังรากลึกและความขัดแย้งที่ไม่ได้รับการแก้ไขจำนวนมาก จะพบว่ามีเหตุมาจากการละเมิดศักดิ์ศรีหรืออัตลักษณ์ของบุคคล หรือปัญหาในการตระหนักถึงอัตลักษณ์เกิดขึ้น (NSW Ombudsman, 2021)

การเปิดกว้างต่อความแตกต่างหลากหลายนั้น ไม่อาจอาศัยแต่เพียงความเป็นธรรมอย่างเดียวได้ ต้องรวมไปถึงความตระหนักรู้ถึงความเป็นธรรมด้วย

การดำเนินการใกล้เคียงโดยมิได้คำนึงศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิด ถือเป็นกรรมมิได้ให้ค่าแก่อัตลักษณ์ของผู้นั้น ซึ่งการปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวเป็นเหตุอันควรที่บุคคลผู้นั้นจะเรียกร้องหรือปกป้องสิทธิของตน การรับรู้คุณค่าของอัตลักษณ์ของคุณแสดงถึงการตัดสินใจว่าผู้นั้นมีแรงจูงใจและมีความจริงใจเพียงใดได้อย่างรวดเร็ว ความคิดที่เปิดกว้างยอมรับต่อความแตกต่างหลากหลายของบุคคล ย่อมมีผลไปสู่การยอมรับอย่างแท้จริง ทั้งในฐานะตัวของบุคคลนั้นหรือในฐานะสมาชิกของกลุ่มผลที่ตามมาของการไม่ยอมรับอัตลักษณ์ของบุคคลและการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความท้าทายที่อาจทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกถึงความไม่ยุติธรรม เป็นการลดทอนความน่าเชื่อถือในความเชื่อหรือคำกล่าวอ้างของบุคคลนั้น และยังลดทอนความสามารถในการปกป้องสิทธิของบุคคลนั้นลงอีกด้วย ในกระบวนการใกล้เคียง หากผู้ใกล้เคียงไม่ได้มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตัวคู่ขัดแย้งมากพอ ก็ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจมากขึ้น และส่งผลต่อความมุ่งมั่นที่ต้องการให้มีการรับฟังและเชื่อถือในสิ่งที่คู่ขัดแย้งพยายามยกมาเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อความกลัวการใช้อำนาจตามอำเภอใจ ความไร้เหตุผล ทั้งนี้ การยอมรับความแตกต่าง

หลากหลายของบุคคลจะทำให้เกิดความตระหนักและยอมรับในประสบการณ์ชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องเป็นประสบการณ์ที่ทุกคนมีส่วนร่วมเสมอไป (Hoerger, 2016)

อนึ่ง นอกเหนือจากความคาดหวังต่อความตระหนักและเข้าใจในประสบการณ์ชีวิตของบุคคลแล้ว เรามักคาดหวังให้กระบวนการใกล้เคียงเพื่อยุติข้อพิพาทดำเนินไปโดยปราศจากความไม่เคารพยำเกรงต่อการกระทำผิด การเลือกปฏิบัติ ความไม่เอาใจใส่ ความไร้ซึ่งเหตุผล หรือรวมถึงการใช้หลักความเป็นธรรมตามขั้นตอนและกระบวนการเข้ามาซึ่งไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัวและไม่ไว้วางใจในกระบวนการใกล้เคียงได้¹

กลุ่มคนเปราะบางและกลุ่มคนชายขอบ

การขยายขอบเขตของหลักนิติธรรมในการคุ้มครองกลุ่มคนชายขอบเป็นสิ่งที่ดี ดำเนินควบคู่มากับความพยายามในการให้สิทธิเสรีภาพแก่บุคคลกลุ่มนี้ ทั้งในแง่จำนวนและประเภทมีความชัดเจนและขยายตัวอย่างต่อเนื่องและเพิ่มมากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ด้วยอาศัยการดำเนินการผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารระหว่างประเทศ ภาครัฐได้ปรับปรุงริเริ่ม ออกกฎหมาย และดำเนินนโยบายต่าง ๆ โดยคำนึงถึงกลุ่มคนเปราะบางและกลุ่มคนชายขอบ แต่เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว

¹ เสรีภาพจากความหวาดกลัว แม้จะปรากฏอยู่เพียงในอารัมภบทของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในบริบทของเสรีภาพจากการรุกรานด้วยอาวุธ แต่เป็นหนึ่งในเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เป็นเครื่องมือในการร่างกฎบัตรนั้น

โดยไม่มี การพูดคุยหารือร่วมกัน ส่งผลเป็น การซ้ำเติมให้กลุ่มคนเหล่านี้อ่อนแอและ ถูกเลือกปฏิบัติมาโดยตลอด

หากเราพิจารณาการมีสิทธิตามกฎหมาย ในมิติการมีผลของกฎหมายและในมิติ เชิงพื้นที่แล้ว จะสามารถจำแนกบุคคลออกได้ เป็นสองกลุ่ม ได้แก่ บุคคลที่มีภูมิหลังใน เชิงกฎหมายหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในการมีผลของกฎหมาย (อาทิผู้อพยพ ผู้แสวงหา ที่พักพิง ผู้ลี้ภัย นักการทูต และผู้เดินทาง) หรือ บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการพลัดถิ่นภายใน (เช่น ผ่านการรุกราน การตั้งรกราก การตั้งถิ่นฐาน หรือการถูกบุกเข้ายึดครอง) ความขัดแย้ง ในเชิงการมีผลของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มผู้ย้ายถิ่นฐานและกลุ่มชนพื้นเมืองที่ขัด ต่อคำสั่งทางกฎหมายที่มีอยู่ได้ทำให้เกิดสิทธิ โดยทั่วไปและสิทธิเฉพาะบางประการ และการพิจารณามาตรฐานการปฏิบัติซึ่งบุคคล คาดหมายว่าจะได้รับโดยไม่คำนึงถึงการมีผล ของกฎหมาย

บุคคลทั้งสองกลุ่ม จากมุมมองในเชิง วัฒนธรรม ตัวบทกฎหมาย หรือการมีผลของ กฎหมาย ซึ่งสิทธิของพวกเขาถูกกระทบอย่าง มีนัยสำคัญมากที่สุดจากการถูกกักตัวในฐานะ คนเข้าเมือง และการถูกกักขัง ตามลำดับ กรณีดังกล่าวถือเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดในการพิจารณาการมีสิทธิในทางกฎหมาย ที่รัฐ มอบให้เฉพาะกับบุคคลตกอยู่ในความเสี่ยง หรือผู้ที่ในอดีตเคยมีประสบการณ์หรือกำลัง ตกเป็นกลุ่มคนชายขอบ ในกรณีของผู้ลี้ภัย การมีสิทธิของคนกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ของแต่ละบุคคล และความหวาดกลัวต่อ

การถูกกดขี่ข่มเหง หรือการที่บุคคลนั้นตกเป็น กลุ่มคนชายขอบ

ผู้อพยพ ผู้แสวงหาที่พักพิง และ ผู้ลี้ภัย

ในการบริหารจัดการผู้ย้ายถิ่นและ การควบคุมกลุ่มผู้ลี้ภัย ซึ่งเป็นผลมาจาก การกระทำละเมิดโดยรัฐ มีแนวทางดำเนินการ ในมิติด้านสิทธิมนุษยชนในช่วงสงครามโลก ครั้งที่สอง คือ การแบ่งแยกประเภทบุคคล ออกเป็นกลุ่ม โดยพิจารณาว่า ภายใต้สถานการณ์ ดังกล่าว บุคคลนั้นเป็นกลุ่มที่ต้องการที่อยู่อาศัย หรือต้องการสัญชาติโดยความสมัครใจ ไม่ถูกบังคับ หรือต้องการเดินทางย้ายถิ่นเพื่อ แสวงหาโอกาสในทางเศรษฐกิจ หรือเป็น ผู้แสวงหาที่พักพิง ที่จะทำให้เกิดภาระหน้าที่ ของรัฐในการที่จะไม่ส่งคืนหรือเหนี่ยวรั้ง ให้พวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้อง “เผชิญกับ ความเสี่ยงที่แท้จริงจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน บางอย่างภายใต้กติการะหว่างประเทศของ สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิ ทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) อนุสัญญา ต่อต้านการทรมาน (Convention against Torture: CAT) หรืออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ เด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC)” (Australian Human Rights Commission) สิทธิที่จะไม่ถูกกักขังตาม อำเภอใจนั้น ได้รับการบรรจุอยู่ในปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ข้อ 9 ที่ระบุว่า “บุคคลใดจะถูกจับกุม กักขัง หรือเนรเทศ ตามอำเภอใจไม่ได้” (United Nations, 1948)

สิทธิในการขอลี้ภัยทางการเมืองถูกกำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 ข้อ 14 กำหนดให้มี “สิทธิในการลี้ภัยทางการเมือง” (“ทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหาและสามารถลี้ภัยการประหัตประหารได้ในประเทศอื่น”) และข้อ 15 กำหนดให้มี “สิทธิในการถือสัญชาติ” (“ทุกคนมีสิทธิในสัญชาติหนึ่ง”)

อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. 1951 (อนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัย) (The 1951 UN Convention Relating to the Status of Refugees) ได้ให้คำจำกัดความผู้ลี้ภัยว่า ผู้ที่มีเชื้อพลเมืองที่ซึ่ง “ถูกประหัตประหารด้วยเหตุแห่งเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ [หรือ] การเป็นสมาชิกของกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือด้วยความคิดเห็นทางการเมือง” (UNHCR, 1951) ผู้ลี้ภัยถูกกำหนดไว้ในมาตรา 1(2) ของอนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัย ในนัยยะของความไม่สามารถหรือความไม่เต็มใจที่จะคงสัญชาติไว้ เนื่องจากความหวาดกลัวที่จะถูกประหัตประหาร (โดยนัยของหลักการไม่ส่งผู้ลี้ภัยกลับ หรือการห้ามส่งผู้ลี้ภัยไปถูกดำเนินการในประเทศต้นทาง) มาตรา 31 ของอนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัยยังห้ามมิให้มีการกำหนดบทลงโทษต่อบุคคลที่แสวงหาที่พักพิงโดยสุจริต อีกด้วย

ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย (The Commonwealth Ombudsman)²

มีบทบาทในการกำกับดูแล “การดำเนินการตรวจคนเข้าเมืองของกระทรวงกิจการภายในประเทศ (Department of Home Affairs)” (Commonwealth Ombudsman, 2022) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียก่อตั้งขึ้นในทศวรรษเดียวกันกับผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย และเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการก่อตั้งศาลปกครองหลายแห่งในออสเตรเลีย³ ในยุคสมัยที่มีการก่อตั้งหน่วยงานกึ่งตุลาการ (quasi-judicial agencies) ขึ้นทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการในมิติต่าง ๆ ปัจจุบันผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลหน้าที่การตรวจคนเข้าเมือง ดังนี้:

- สอบสวนเรื่องร้องเรียนที่มีประเด็นเกี่ยวกับ “การกระทำในทางปกครองของกระทรวงกิจการภายในประเทศ (Department of Home Affairs) หรือกองกำลังพรมแดนออสเตรเลีย (Australian Border Force)” รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ “การตรวจลงตราและความล่าช้าในการดำเนินการเรื่องสัญชาติ” “ปัญหาในการดำเนินการของสถานกักตัวหรือควบคุมตัวบุคคล” และ “ประเด็นด้านศุลกากร” รวมถึงการสอบสวนปัญหาเชิงระบบ ตัวอย่างเช่น เมื่อปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียประกาศ

² บัญญัติโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน ค.ศ. 1976 (the Ombudsman Act 1976) อ้างอิงจาก <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00224>>.

³ รวมถึงองค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์ทางปกครอง (the Administrative Appeals Tribunal: AAT), บัญญัติโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยองค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์ทางปกครอง ค.ศ. 1975 (the Administrative Appeals Tribunal Act 1975) อ้างอิงใน <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00107>>.

ผลการสอบสวนในประเด็นการฆ่าตัวตายและการทำร้ายตนเองในสถานกักตัวคนเข้าเมืองของออสเตรเลีย ตามที่มีกระแส “ความห่วงกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพจิตของผู้ต้องขังจากการถูกกักตัวในระยะยาว” (Commonwealth Ombudsman, 2011; Commonwealth Ombudsman, 2013);

- ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกลไกป้องกันการทรมาณระดับชาติ (NPM) ในการติดตามตรวจสอบสถานกักตัวผู้อพยพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของออสเตรเลีย ภายใต้พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาณ และการกระทำอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (OPCAT) (Commonwealth Ombudsman, 2021) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่นี้ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่เพิ่มเติมขึ้นจากหน้าที่ในการสอบสวนเรื่องร้องเรียน และการคุ้มครองกลุ่มคนชายขอบ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียได้เคยระบุไว้เมื่อไม่นานมานี้ว่า “เสาหลักที่ค้ำจุนการทำหน้าที่การกำกับดูแลการปฏิบัติของภาครัฐของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน คือ การสร้างหลักประกันว่าการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ จะมีความเป็นธรรมและเหมาะสมตามหลักเหตุผล ... แม้ว่าการสอบสวนเรื่องร้องเรียนจะเป็นหน้าที่ดั้งเดิมของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ

ต่อกลุ่มคนเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้แก่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน หน้าที่นี้ครอบคลุมถึงการกำกับดูแลมิให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายใช้อำนาจโดยไม่ชอบมาพากล การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อจากการใช้อำนาจโดยมิชอบในกองทัพ และการพิจารณาสถานการณ์ของผู้ที่ถูกควบคุมตัวเป็นเวลานานในสถานกักตัวคนเข้าเมือง” (Vonethethoff, 2022);

- ทำการประเมิน “ความเหมาะสมของการเตรียมการกักตัว” สำหรับผู้ที่ถูกควบคุมตัวเป็นเวลาตั้งแต่สองปีขึ้นไป⁴ และ
- สังเกตการณ์กรณีที่คุณคคลถูกควบคุมตัว และได้รับการปล่อยตัวเนื่องจากได้รับการพิจารณาแล้วว่า มิใช่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งออสเตรเลีย (Australian Human Rights Commission: AHRC) ได้รายงานเกี่ยวกับสถานะของผู้อพยพที่ถูกกักตัวไว้ในรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและโอกาสที่เท่าเทียม (Human Rights and Equal Opportunity Commission: HREOC) (Australian Human Rights Commission, 2022) ภายหลังจากที่มีผู้ยื่นเรื่องร้องเรียน “เป็นลายลักษณ์อักษร ... โดยกล่าวอ้างว่ามีการกระทำหรือการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องหรือขัดต่อสิทธิมนุษยชนใด ๆ เกิดขึ้น”⁵

⁴ ตามมาตรา 486L, 486N, 486O ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการย้ายถิ่น ค.ศ. 1958 (the Migration Act 1958), อ้างอิงจาก <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2017C00384>>.

⁵ ตามมาตรา 20(1)(b) ของพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและโอกาสที่เท่าเทียมกัน ค.ศ. 1986 (Human Rights and Equal Opportunity Commission Act 1986), อ้างอิงใน <<https://www.legislation.gov.au/Details/C2006C00094>>.

สิทธิมนุษยชนและชนพื้นเมือง ออสเตรเลีย

เมื่อไม่นานมานี้ บางรัฐและดินแดนของออสเตรเลียได้ออกกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเฉพาะด้าน ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กล่าวคือ รัฐวิวกโตเรียได้ออกพระราชบัญญัติกฎบัตรสิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบ ค.ศ. 2006 (Charter of Human Rights and Responsibilities Act 2006) เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน 21 ประการ และรัฐควีนส์แลนด์ได้ออกพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งควีนส์แลนด์ ค.ศ. 2019 (Queensland Human Rights Act 2019) (มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2020) ซึ่งกฎหมายฉบับใหม่ของรัฐควีนส์แลนด์นี้มีเจตนารมณ์มุ่งคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรมและสิทธิของคนท้องถิ่นและชนพื้นเมือง จากประสบการณ์จริงจากการถูกทำให้เป็นกลุ่มคนชายขอบหรือความพยายามในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน ซึ่งมีความมุ่งหมายคล้ายคลึงกับข้อ 27 ของกติการะหว่างประเทศของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) โดยพระราชบัญญัติของรัฐควีนส์แลนด์ระบุว่า:

บุคคลทุกคนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรม ศาสนา เชื้อชาติหรือภาษาเฉพาะ ต้องไม่ถูกปฏิเสธสิทธิในอันที่จะมีวัฒนธรรมของตนเอง หรือประกาศและประกอบพิธีกรรม

ทางศาสนาของตนเอง หรือใช้ภาษาของตนเอง ภายในชุมชนร่วมกับสมาชิกอื่น ๆ ของกลุ่มบุคคลที่มีภูมิหลังเหมือนกัน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งรัฐควีนส์แลนด์ (The Queensland Human Rights Commission: QHRC) ดำเนินการเรื่องร้องเรียนด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งอาจดำเนินการโดยร่วมมือกับผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐควีนส์แลนด์ และถึงแม้ว่าภายใต้พระราชบัญญัติผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐควีนส์แลนด์ ค.ศ. 2001 (the Queensland Ombudsman Act 2001) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐควีนส์แลนด์จะไม่รับพิจารณาเรื่องร้องเรียน จนกว่ากระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งรัฐควีนส์แลนด์จะเสร็จสิ้นลง แต่หากผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐควีนส์แลนด์เห็นว่า เรื่องร้องเรียนนั้นเป็นเรื่องร้องเรียนด้านสิทธิมนุษยชน (ตามมาตรา 66(1)(a)) ก็อาจส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งรัฐควีนส์แลนด์ได้ ในทำนองเดียวกัน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งรัฐควีนส์แลนด์อาจส่งเรื่องร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐควีนส์แลนด์ (ตามมาตรา 73(1)) ได้เช่นกัน

เรื่องร้องเรียนตัวอย่าง เช่น กรณีชนพื้นเมืองมีปัญหาสุขภาพจิตในอัตราที่สูงผิดปกติ รวมถึงการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอันมีสาเหตุมาจากการทำร้ายตัวเองโดยเจตนา และโรคเรื้อรัง ซึ่งรวมถึง “โรคมะเร็ง โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคระบบทางเดินหายใจ โรคเบาหวาน และ

⁶ ตามมาตรา 27, ของพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งควีนส์แลนด์ ค.ศ. 2019 (Queensland Human Rights Act 2019), อ้างอิงจาก <<https://www.legislation.qld.gov.au/view/whole/html/asmade/act-2019-005>>.

โรคไต” แม้ว่าจะมีการพัฒนาผลลัพธ์ด้านสุขภาพ และการเข้าถึงและเข้ารับการรักษาพยาบาล รวมถึงการสร้างภูมิคุ้มกัน (Australian Institute of Health and Welfare, 2020) แต่ผลลัพธ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านสุขภาพอื่น ๆ กลับเลวร้ายลงในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2547-2548 (ค.ศ. 2004-2005) และ พ.ศ. 2559-2560 (ค.ศ. 2016-2017) อัตราการเข้ารับรักษา สุขภาพจิตในโรงพยาบาลเพิ่มขึ้นมากถึง ร้อยละ 76 ในเพศหญิง และร้อยละ 55 ในเพศชาย (Australian Institute of Health and Welfare, 2020)

การให้สัตยาบันต่อพิธีสารเลือกรับ ของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT)

เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) เครือรัฐออสเตรเลียได้ให้สัตยาบัน กล่าวคือ ได้ให้ความยินยอมอย่างเป็นทางการ ในการยอมรับที่จะผูกพันเพื่อการดำเนินการ ตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้าน การทรมานฯ (OPCAT) ซึ่งพิธีสารเลือกรับ ของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) เป็นกลไกต่อเนื่องจากกรอบอนุสัญญาต่อต้าน การทรมาน (Convention Against Torture: CAT) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการ ป้องกันการละเมิดสิทธิที่ได้รับการรับรอง ภายใต้อนุสัญญาต่อต้านการทรมาน (CAT)

ในการเตรียมตัวเพื่อแสดงบทบาท ในการเป็นกลไกผู้ประสานงานเพื่อการปฏิบัติ

ภายในประเทศตามข้อกำหนดของพิธีสาร เลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐ ออสเตรเลียได้กำหนด “หน่วยงานตรวจสอบ และกำกับดูแลเครือรัฐออสเตรเลีย รัฐ และอาณาเขต” จำนวน 55 แห่ง อันรวมถึง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งออสเตรเลีย (AHRC) ซึ่งเป็นสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ได้รับการประเมินให้อยู่ในสถานะ A (A-status National Human Rights Institution (NHRI)) ด้วย (Commonwealth Ombudsman, 2019) นอกจากนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐ ออสเตรเลียยังได้เตรียมการโดยพิจารณา ประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นของประเทศอื่น ๆ ทั้งในนิวซีแลนด์และสหราชอาณาจักร โดยนำมาพิจารณาประกอบกับบริบทเฉพาะ ของออสเตรเลีย ในเชิงโครงสร้างทางภูมิศาสตร์ และประชากร โครงสร้างของรัฐบาลกลาง และประสบการณ์ของบุคคลในสถานกักตัว

ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย ได้ระบุหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในรัฐ เวสเทิร์นออสเตรเลียที่มีหน้าที่กำกับดูแล สถานกักตัวในฐานะหน่วยงานตรวจสอบ จำนวน 5 แห่ง และกำหนดให้หน่วยงานเหล่านั้น ต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบและ ข้อเสนอแนะ นอกจากนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดิน แห่งเครือรัฐออสเตรเลียยังได้ปรึกษาหารือ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและดินแดนต่าง ๆ ในออสเตรเลีย เพื่อศึกษาและระบุจำนวน สถานกักตัวทั้งหมดที่มีอยู่ในแต่ละรัฐหรือ ดินแดน โดยมุ่งเน้นเฉพาะสถานกักตัวที่ใช้

กักตัวบุคคลไว้นานกว่า 24 ชั่วโมง (Commonwealth Ombudsman, 2019) ทั้งนี้ หน่วยงานทั้ง 5 แห่ง ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ประกอบด้วย

- ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (กรรมาธิการของรัฐสภาเพื่อการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนทางปกครองแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) (ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972)) มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายครอบคลุมหน่วยงานของรัฐในทุกกระดับ รวมถึงมีอำนาจตรวจสอบ ทั้งนี้ ในการลงพื้นที่ไปตรวจเยี่ยมสถานกักตัวเจ้าหน้าที่ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย จะปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกับชนพื้นเมือง (Principal Aboriginal Liaison Officer) อยู่เสมอ เพื่อให้การดำเนินการและการสื่อสารเป็นไปอย่างเหมาะสมและเคารพในวัฒนธรรม⁷

- สำนักงานผู้ตรวจกิจการสถานพินิจและคุมขัง (Office of the Inspector of Custodial Services: OICS) ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) มีหน้าที่ตรวจสอบและรายงานเกี่ยวกับเรือนจำทุกแห่ง (จำนวน 21 แห่ง) ศูนย์ควบคุมตัวของศาลที่สถานพินิจและคุมครองเด็กและเยาวชนแบงค์เซีย ฮิลล์

(Banksia Hill Juvenile Detention Centre) ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ตลอดจนสถานที่กักขังอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด (จำนวน 26 แห่ง) (Office of the Inspector of Custodial Services, 2022)⁸ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามตัวแบบข้อกำหนดการตรวจสอบตามกลไกป้องกันการทรมาน (NPM) ภายใต้อนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) ให้ได้มากที่สุด และ

- หน่วยงาน 3 แห่ง ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบหน่วยงานบริการสุขภาพจิตในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ได้แก่

- สถานบริการสนับสนุนด้านสุขภาพจิต (Mental Health Advocacy Service) (จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่แทนสถานักตรวจเยี่ยมบ้าน (the Council of Official Visitors) ในปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996)) มีหน้าที่ให้การ “สนับสนุนผู้ที่อยู่ระหว่างการเข้ารับหรือถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาบำบัดสุขภาพจิตโดยไม่สมัครใจ” และสามารถตรวจสอบ “ส่วนใดส่วนหนึ่งของบริการสุขภาพจิต”;⁹

- สำนักงานสมาคมจิตแพทย์ (Office of the Chief Psychiatrist) ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) มีหน้าที่ “รับผิดชอบในการรักษาและดูแล” ผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับ

⁷ ภายใต้พระราชบัญญัติกรรมาธิการรัฐสภา ค.ศ. 1971 (รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) (the Parliamentary Commissioner Act 1971) หมวด 3 ส่วนที่ 3.

⁸ ตามมาตรา 19 และมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยผู้ตรวจกิจการสถานพินิจและคุมขัง ค.ศ. 2003 (รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) (the Inspector of Custodial Services Act 2003 (WA)) และข้อ 5 ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของศาลและกิจการสถานพินิจและคุมขัง ค.ศ. 1999 (Court Security and Custodial Services Regulations 1999).

⁹ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ค.ศ. 2014 (รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) (Mental Health Act 2014 (WA)), หมวด 20, มาตรา 359(1)(b), อ้างอิงจาก <https://www.legislation.wa.gov.au/legislation/statutes.nsf/law_a147019.html>.

บริการด้านสุขภาพจิต (Chief Psychiatrist of Western Australia, 2022); และ

◦ ศูนย์คุ้มครองความยุติธรรมสำหรับบุคคลทุพพลภาพเบนเนตต์ บรูค (Chief Advocate for the Bennett Brook Disability Justice Centre) ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ให้บริการจัดหา “สิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักที่ปลอดภัยแก่บุคคลที่ถูกตั้งข้อหากระทำความผิดและมีความบกพร่องทางสติปัญญา” (WA Government, 2022)

อย่างไรก็ดี ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ บางแห่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการตรวจสอบ ได้แก่ กรรมการเด็กและเยาวชน (Commissioner of Children and Young People) ซึ่งมีหน้าที่เฝ้าติดตามและสนับสนุน (Commissioner for Children and Young People, 2022) โครงการเข้าเยี่ยมชนพื้นเมืองของกระทรวงยุติธรรมแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย (WA Department of Justice Aboriginal Visitor Scheme) และสำนักงานร้องเรียนบริการด้านสุขภาพและความพิการ (Health and Disability Services Complaints Office: HADSCO)¹⁰ ซึ่งทำงานด้านการสอบสวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านสุขภาพ รวมถึงบริการในสถานที่กักขัง ซึ่งถึงแม้ว่าหน่วยงานดังกล่าวจะทำหน้าที่รายงานต่อรัฐบาลของรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย

แต่ก็ไม่ถือว่ามีอำนาจตรวจสอบแต่อย่างใด (Commonwealth Ombudsman, 2019)

นอกจากนี้ ในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียยังมีสถานที่กักตัวบุคคลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย อีก 3 แห่ง แบ่งเป็น สถานที่กักตัวคนเข้าเมือง จำนวน 2 แห่ง (จากทั้งหมด 12 แห่งทั่วทั้งออสเตรเลีย) คือ ศูนย์กักตัวคนเข้าเมืองบนเกาะคริสต์มาส (Christmas Island) และศูนย์กักตัวคนเข้าเมืองเพิร์ธ (Perth Immigration Detention Centre) และอีกแห่ง คือ สถานที่กักตัวทหาร (จากทั้งหมด 12 แห่งในออสเตรเลียเช่นกัน)

ในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) ผู้ตรวจกิจการสถานพินิจและคุมขัง (Inspector of Custodial Services) ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติ (NPM) ในการตรวจสอบ “สถานที่ที่เกี่ยวข้องในงานยุติธรรมรวมถึงห้องขังของตำรวจ” และผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติ (NPM) ในการตรวจสอบ “สุขภาพจิตและสถานที่ด้านความปลอดภัยอื่น”¹¹ ซึ่งรวมสถานบริการสุขภาพจิต 24 แห่ง ที่อาจมีการกักตัวบุคคลเกิดขึ้น รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ที่อยู่อาศัย และการรับไว้ดูแล ถึงแม้ว่าผู้ตรวจการแผ่นดิน

¹⁰ ตามพระราชบัญญัติบริการสุขภาพและความทุพพลภาพ ค.ศ. 1995 (รัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย) (Health and Disability Services (Complaints) Act 1995)(WA), อ้างถึงใน<https://www.legislation.wa.gov.au/legislation/statutes.nsf/main_mrtitle_415_homepage.html>.

¹¹ หมายเหตุเพิ่มเติม: ถูกนิยามว่า “สถานที่หรือหน่วยปิดที่ใช้เพื่อกักตัวประชาชนโดยไม่สมัครใจเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการประเมินหรือบำบัดสุขภาพจิต”

แห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลียจะมีขอบเขตอำนาจ ตรวจสอบครอบคลุมสถานที่ทั้งสองประเภท รวมตลอดถึงสถานที่อื่น ๆ อีกหลายแห่งที่อาจมี ลักษณะเข้าข่ายตามนิยามความหมายอย่างกว้าง ของคำว่า “สถานที่กักขัง (‘places of detention’)” นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐวิกตอเรีย ได้จัดทำและเสนอรายงานผลการตรวจสอบ เรือนจำหญิง ซึ่งรายงานฉบับดังกล่าวเป็นไปตาม ตัวแบบข้อกำหนดการตรวจสอบตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) (Victorian Ombudsman, 2017)

บทสรุป

การขยายขอบเขตบทบาทหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินในฐานะสถาบันของหลักนิติธรรมออกไปสู่การทำหน้าที่เพื่อคุ้มครองกลุ่มคนชายขอบและกลุ่มคนเปราะบาง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการขยายตัวของแนวคิดเรื่องสิทธิ จากระดับปัจเจกบุคคลไปสู่กลุ่มบุคคล ทั้งกลุ่มผู้พลัดถิ่นและกลุ่มชนพื้นเมือง

ต่างยืนอยู่ในแนวหน้าในการพิจารณาเรื่องสิทธิของบุคคล บทความนี้ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินบางประการทั้งในส่วนที่มีอยู่ในปัจจุบันและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติม อันเนื่องมาจากการตระหนักและให้ความสำคัญแก่สิทธิของปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศ การดำเนินการตามพิธีสารเลือกรับภายใต้อนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ (OPCAT) ในการติดตามตรวจสอบสถานที่กักขังทั่วประเทศออสเตรเลียนับเป็นโอกาสในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนกลุ่มต่าง ๆ เสริมสร้างการตระหนักรู้ถึงประสบการณ์ที่ดำรงอยู่ของกลุ่มคนชายขอบ ซึ่งการดำเนินการตรวจสอบดังกล่าวไม่เพียงเป็นการยืนยันว่า หน่วยงานต่าง ๆ ได้ปฏิบัติตามพันธกรณีเกี่ยวกับสิทธิทั้งในระดับชาติและระดับสากลแล้วเท่านั้น แต่ยังมีมีความสำคัญในระดับที่สูงขึ้นต่อการรับรู้ถึงความเป็นธรรม ทั้งการตรวจสอบ ติดตาม และสอบสวนเรื่องร้องเรียนได้อย่างครอบคลุม □

Bibliography / ဖြန့်ချိချက်

- Australian Bureau of Statistics. (2016). *Prisoners in Australia, 2016, Cat No 4517.0*. Retrieved from <https://www.abs.gov.au/AUSSTATS/abs@.nsf/Lookup/4517.0Main+Features12016>
- Australian Human Rights Commission. (2022). *Publications*. Retrieved from <https://humanrights.gov.au/our-work/publications>
- Australian Human Rights Commission. (n.d.). *Asylum seekers and refugees*. Retrieved July 11, 2022, from <https://humanrights.gov.au/our-work/rights-and-freedoms/publications/asylum-seekers-and-refugees>
- Australian Institute of Health and Welfare. (2020). *3.10 Access to mental health services*. Retrieved from <https://www.indigenoushpf.gov.au/measures/3-10-access-mental-health-services>
- Australian Institute of Health and Welfare. (2020). *Health Performance Framework – summary report 2020*. Retrieved from <https://www.indigenoushpf.gov.au/>
- Australian Law Reform Commission. (2018). *Pathways to Justice: Inquiry into the Incarceration Rate of Aboriginal and Torres Strait Islander Peoples (ALRC Report 133)*. Retrieved from <https://www.alrc.gov.au/publication/pathways-to-justice-inquiry-into-the-incarceration-rate-of-aboriginal-and-torres-strait-islander-peoples-alrc-report-133>
- Chief Psychiatrist of Western Australia. (2022). *Role of the Chief Psychiatrist*. Retrieved from <https://www.chiefpsychiatrist.wa.gov.au/about/role-of-the-chief-psychiatrist>
- Commissioner for Children and Young People. (2022). *What we do*. Retrieved from <https://www.cryp.wa.gov.au/about-us/what-we-do/>
- Commonwealth Ombudsman. (2011, July 29). *Inquiry to examine suicide and self-harm in immigration detention*. Retrieved from <https://www.ombudsman.gov.au/media-releases/media-release-documents/commonwealth-ombudsman/2011/189>

- Commonwealth Ombudsman. (2013). *Suicide and Self-harm in the Immigration Detention Network*. Retrieved from https://www.ombudsman.gov.au/__data/assets/pdf_file/0022/30298/December-2013-Suicide-and-self-harm-in-the-Immigration-Detention-Network.pdf
- Commonwealth Ombudsman. (2019). *Implementation of the Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT): Baseline Assessment of Australia's OPCAT Readiness*. Retrieved from https://www.ombudsman.gov.au/__data/assets/pdf_file/0025/106657/Ombudsman-Report-Implementation-of-OPCAT.pdf
- Commonwealth Ombudsman. (2021). *Monitoring Immigration Detention: The Ombudsman's Activities in Overseeing Immigration Detention', January-June 2020*. Retrieved from https://www.ombudsman.gov.au/__data/assets/pdf_file/0015/112560/Report-No.-04_2021-Monitoring-Immigration-Detention-The-Ombudsmans-activities-in-overseeing-immigraiton-detention-January-June-2020-A2184717.pdf
- Commonwealth Ombudsman. (2022, July 11). *Immigration*. Retrieved from <https://www.ombudsman.gov.au/How-we-can-help/immigration-ombudsman>
- Fukuyama, F. (2018). *Identity*. New York: Farrar, Straus and Giroux.
- Hicks, D. (2011). *Dignity*. New Haven: Yale University Press.
- Hoerger, J. (2016, October 24). *Lived experience vs. experience*. Retrieved from Medium: <https://medium.com/@jacobhoerger/lived-experience-vs-experience-2e467b6c2229>
- NSW Ombudsman. (2009). *Apologies: A practical guide*.
- NSW Ombudsman. (2021). *Managing unreasonable conduct by a complainant: A manual for frontline staff, supervisors and senior managers*. Retrieved from https://www.ombo.nsw.gov.au/__data/assets/pdf_file/0008/125756/Managing-unreasonable-conduct-by-a-complainant-manual.pdf
- Office of the Inspector of Custodial Services. (2022). *What we do*. Retrieved from <https://www.oics.wa.gov.au/about-oics/what-we-do>

- UNHCR . (1951). *Convention and Protocol Relating to the Status of Refugees*. Retrieved from United Nations High Commissioner for Refugees: <https://www.unhcr.org/protect/PROTECTION/3b66c2aa10.pdf>
- United Nations. (1948). *Universal Declaration of Human Rights*. Retrieved from <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>
- Victorian Ombudsman. (2017). *Implementing OPCAT in Victoria: report and inspection of the Dame Phyllis Frost Centre*. Retrieved from <https://www.ombudsman.vic.gov.au/our-impact/investigation-reports/implementing-opcat-in-victoria-report-and-inspection-of-dame-phyllis-frost-centre>
- Vonethethoff, R. (2022). Developments in OPCAT implementation in Australia, and the importance of the preventive mandate presentation at the Future Justice and Corrections Summit, 29-30 March 2022. Sydney. Retrieved from https://www.ombudsman.gov.au/__data/assets/pdf_file/0024/114882/Presentation-Future-Justice-and-Corrections-Summit-Sydney-March-2022.pdf
- WA Government. (2022). *Disability Justice Centre*. Retrieved from <https://www.wa.gov.au/organisation/mental-health-advocacy-service/disability-justice-centre>
- Wheeler, C. (2017). Recognising dignity and showing respect: essential for complaint handling. *perspective mediation*.